

ERITYISNUORISOJÄRJESTÖ

TAKAISIN ELÄMÄÄN

kevät-kesä/2008

UUTISLEHTI

- Isättömyyden hinta s. 2 • Sanna s. 4
- Etsijästä löytäjäksi s. 5 • Lähimmäinen s. 7

Kuva: Ilkka Partanen

Juha Kemppinen

Isättömyyden hinta – kiittämättömyys, kapina ja epätoivo

Olen 20 vuotta hoitanut työkseni päihde- ja psykiatrisesti ongelmaisia miehiä ja naisia. Päihdeongelmaisilla miehillä on yleensä olematon suhde isäänsä.

Koetan palauttaa mieleeni millaista epätoivoa nuori mies kokee kasvamissaan mieheksi. Minä muistan hyvin omat kasvamisen kipuni ja kuvittelen näkeväni ne nyt pojassani. Tunnen niitä päivittäin potilastyössäni. Isänä ja lääkärinä olen kohdannut syvästi aikuiseksi kasvamisen kivun ja vihan – yleisesti isää ja erityisesti auktoriteetteja kohtaan.

Robert Bly kirjoittaa (The Sibling Society 1996, Sisarusten yhteiskunta), kuinka maallistunut yhteiskunta menetti kristinuskon heikentymisen myötä monia muitakin asioita kuin pelkän Jumalaan uskomisen. Bly kirjoittaa, kuinka sukupolvien välisen vertikaalisuuden häviäminen (mm. isän roolin pienentyminen perheessä kasvavien lasten elämässä) hajotti monet perheet ja yhteiskunnan psyykkistä kasvua tukevat rakenteet. Monet potilaistani, jotka eivät vielä ole päässeet päihdeongelmasta takaisin elämään, ilmoittavat uhmaisen pikkupojan tavoin, etteivät he kunnioita mitään, eivätkä varsinkaan usko mihinkään Jumalaan. He eivät mene oma-apuryhmiin, eivätkä he voi mitenkään ymmärtää AA:n ensimmäistä askelta, jonka mukaan pitäisi myöntää olevansa voimaton. Näen Lassi & Leevi-sarjakuvan Lassin uhoa: kukaan ei saa minua rajoittaa, minulle kuuluu

kaikki heti tänne.

Runoilija Blyn mukaan aikuis-ten kyky kunnioitukseen ja syvään ihailuun vahingoittuu vakavasti, kun Jumala on häädetty pois, eikä ketään auktoriteettia tarvitse totella, eikä mitään klassikkoja tarvitse kunnioittaa, eikä luontoa tarvitse kokea pyhänä. Hänen mukaansa meidän mielemme saastuu, kun sillä ei ole mitään kunnioitettavaa.

Nykyään nuoret joutuvat kasvamaan omassa varassaan. Nyky-yhteiskunnassa Jumalalle ja hölmöksi alennetulle isälle nauretaan pilkkanauraa. Miehet koettavat selviytyä itsensä varassa lisääntyvien yksinhuoltaja-aitien ja isättömyyden keskellä. Näen pääsiäisen miesikonin, jumalan omakuvan, Hakaniemen torilla Ympyrätalon ympärillä - humalassa miehen pienuuttaan riehuva miesalkoholisti kuseksii ympäriinsä, huutaa ja räyhää kaikille ympärillä oleville – ilman, että kukaan puuttuu hänen tekemisnsiinsä millään tavoin. Hän ei miehenä saa edes vihaa häpeänsä lievitykseksi – alkoholin tai muun päihteen on riitettävä ammuksiksi oman pään tuskaan. Onneksi hän voi vielä haukkua naisen, etenkin sosiaalityöntekijänaisen siitä, kuinka väärin yhteiskunta kohtelee häntä. Sosiaalipsykologian professori säestää juoppoa miestä veromarkoilla tuetussa yliopistotyössään ja Dialogilehdessä: ”Hallitus on vastuussa alkoholikuolemista!”.

Bly kirjoittaa, että patriarkaalisuutta kohtaan tunnettu viha on

vaurioittanut sekä miestä että naista. Ympärillämme on valittavia teini-ikäisiä, jotka eivät voi löytää mitään toivoa. Isättömiä lapsia.

Maatalousyhteiskunnassa isä työskenteli usein kotona, jossa oli runsaasti vihaa isää ja kaikkea isän ympärillä olevaa kohtaan. Nyt kun isä on mennyt kodin ulkopuolelle töihin, isä ei ole enää kotona lasten vihattavaksi koettavana. Jotkut ovat iloinneet tästä tarpeettoman isän häviämisestä. Mutta ei ole tajuttu, että jos ei ole isää talossa, tuota lasten kokemaa vihaa on vielä enemmän. Kun ydinperhe tuhoutui, mitään ei tullut tilalle. Monet ovat alkaneet kokea, etteivät he saa toisiltaan mitään arvokasta. Yksinhuoltajanaiset tietävät nyt sen, että lasten kasvattaminen yksin ei ole osoittautunut naisille vapauden lähteeksi, vaan etäisyys miehiin on kasvanut.

Isän valta, patriarkaalisen rakenteen myrkyllinen auktoriteettiajatus, on lisännyt yleistä vihaa auktoriteetteja kohtaan – bussikuski saa vaeltavien, juopottelevien, isättömien poikien vihat päälleen. Kehityksessään isään pettyneet aikuiset miehet ja naiset säestävät hiljaisesti taustalla. Bussikuskia ja hänen työtään ei kunnioiteta, koska ketään ei tarvitse kunnioittaa.

Narkkaavat nuoret miehet ja anorektiset nuoret naiset (joiden naiseksi kasvua kotona kaljaa kittaava, archie-

Kansikuva: Charlotta Danielsbacka

bunkkeriksi alennettu, ei-riittävän hyvä mies ei kykene ihailemaan eikä edistämään tyttärensä henkistä kasvua isättömyytensä vuoksi) joutuvat hakemaan ihanteensa itsestään. He keskittyvät huumeeseensa tai ulkonäköönsä, eikä heidän täydellisyyden tavoittelussaan mikään voi heitä tyydyttää. He ovat kyltymättömiä, kun ei ole läsnäolevan isän siunausta henkiselle kasvulle. Korvaushoidoksi sitä nimitetään julkisuudessa.

Psykologisesti ihminen ei voi olla oma ihanteensa, minkä vuoksi miehet häpeäänsä päihdyttäessään ja naiset kehojaan lihaksi ruoskiessaan ajautuvat väistämättä riippuvuuskien epätoivoon. Se on väistämätön psykologinen umpikuja, johon kaikki joutuvat. Psykologisessa umpikujassa he voivat kapinoida, olla kiittämättömiä, syyttää kohtalostaan ketä tai mitä hyvänsä. Tai tuntee syvältä viiltävän kivun, jota isättömyys aiheuttaa. Heidän on vaikea kokea kapinassaan anteeksiantoa, myötätuntoa ja armoa, vaikka joku sitä yrittäisi tarjotakin. Kostoksi, tosin he eivät usein tiedä kenelle, he voivat sairastua psyykkisesti tai olla väkivaltaisia. He ottavat mielialaan vaikuttavaa psyykenlääkettä tai päihdettä mieluummin kuin myöntävät psyykkiseen kasvuun liittyvän tappionsa elämän rajallisuudelle. Antautuminen elämälle, epätäydellisyyden hengellisyyden hyväksyminen vapauttaisi, jos he vain uskaltaisivat myöntää, että ”Tapahtukoon Sinun Tahtosi”, eikä minun. Isä Meidän...

*Juha Kemppinen
päihdepsykiatri, Lappeenranta*

Tarvitsemme toisiaamme

VANGIT TARVITSEVAT INHIMILLISTÄ KOHTELUA!

VANKILASTA VAPAUTUVALLA MONTA HAASTETTA

Vangeilla on monenlaisia ongelmia ja sakkotuomioita kärsivillä lisäksi se, ettei heille ole mitään tukipalveluja vangeille suunnattujen tukipalvelujen joukossa. Vangit ovat usein rikkiäisiä ihmisiä, joille on sattunut monenlaisia asioista usein jo lapsuudesta asti. Elämän eväät ovat todella vähissä ja vaikka hetkittäin jaksaisikin innostua omasta elämästään, kaatuu tuo innostus monesti siihen, ettei kukaan vastaa kysymyksiin, jotka koskevat elämän perusedellytyksiä. Mistä saisi asunnon, ja jos saisikin asunnon, niin miten pitää se? Entä toimeentulon, kun ei ole koulutustakaan? Mihin voisi mennä opiskelemaan, kun ei ole keskittymiskykyä eikä jaksa olla paikalla? Jos saa työpaikan, ulosotto vie jättiosan palkasta ja tulot jäävät alle köyhyysrajan, jopa niin ettei voi maksaa edes vuokraa. Miten selviytyä viinan tai huumeen himosta, joka vyöryy hyökyaallon lailla päälle ja jälki on ennalta arvaamatonta?

LINKKI-PROJEKTI TUKEE VANKILASTA VAPAUTUVAA

Näitä kysymyksiä pohditaan vangin kanssa hänen ollessaan vielä vankilassa. Takaisin Elämään ry tukee Linkki-projektin avulla lyhytaikaisten vankien mahdollisuuksia palata päihteettömään ja rikoksettomaan elämään. Linkki-projektin kautta teemme työtä Jokelan vankilan sakkosaston vankien parissa ja tulevina kuukausina myös joissain muissakin vankiloissa. Halukkaat vangit osallistuvat motivoivaan infoon. Infoon osallistuneista noin 70 % on halunnut varata yksilökeskustelun, jossa aloitetaan työskentely vapautumista varten. Työskentely pitää sisällään monenlaisia asioita ja yhteydenottoja, hakemuksia, keskusteluja sekä ano-

muksia. Varaamme aikoja, haemme vangille tukihenkilön, jonka kanssa hän keskustelee ennen vapautumistaan ja sopii yhteydenpidosta jne. Vapautumisen jälkeen murto-osa vangeista tulee meidän tukitoimintojen piiriin, osa ohjataan tarjolla olevien palvelujen piiriin, mutta valtaosa jää edelleenkin ilman konkreettisia tukitoimia, koska riittäviä rakenteita ei ole vielä olemassa.

VANGIN KOHTAAMINEN ON ASEENTEESTA KIINNI

Projektityössä näkyy kohtaamisen merkitys. Usein vangit eivät koe tulevansa kohdelluksi missään inhimillisesti. Heidän kokemuksensa mukaan heitä ei useinkaan pidetä ihmisarvoltaan samanveroisina muiden ihmisten kanssa. Heidän ihmisarvonsa on samaan selliin vangittuina kuin he itsekin ja vapauduttuaan heidän ihmisarvonsa jatkaa ”lusimistaan”. Ihmisarvo on asia, joka meidän kaikkien tulisi muistaa, eikä ainoastaan muistaa, vaan sen tulisi olla sydämen asenne kohdatessamme vanki, entinen vanki tai muuten syrjäytynyt lähimmäinen. Lempeää kohtelua ei pidä sekoittaa ”pään paijaamiseen” ja vastuun ottamiseen tai asioiden tekemiseen toisen puolesta. Lempeä kohtaaminen on asenteesta kiinni.

Meillä Kristityillä on Jeesuksen antama esimerkki kohtaamisesta. Jeesus kulki ja kohtasi ihmisiä. Kohdatessaan Jeesus kysyi, miten Hän voisi sinua auttaa. Vasta sitten Jeesus saattoi sanoa: ”Mene äläkä enää syntiä tee”. Jos autamme ensin, voi moitteemme mennä paremmin perille. Päinvastaisessa järjestyksessä kummastakaan ei ole juuri hyötyä.

*Nina Miuro
Linkki-projektin päällikkö*

Sanna

Sannaa katsellessa tulee mieleen Raamatun paikka: ”Jotka häneen katsovat, säteilevät iloa... Maistakaa ja nähkää, että Herra on hyvä. Autuas se mies (tässä tapauksessa nainen), joka häneen turvaa!” Ps. 34:6a, 9. Vähän väliä iloinen nauru pulppuaa Sannasta: ”Kaikki on muuttunut. Nykyään ei oo stressiä, on iloinen ja rauhallinen olo. Huomaa, ettei lapsetkaan oo levottomia, kun itsellä on rauha sydämessä.” Kaksi suloista lasta, Jonne 3 v. ja Mico 1,5 v., ovat päiväkodissa ja Sanna itse lopettelee kampaajaopintojaan Pasilassa, kauneudenhoito-oppilaitoksessa.

Tärkein juttu

Sanna astui ensimmäistä kertaa yksin Takaisin Elämään ry:n ovesta sisään tammikuussa 2005. ”Olin ihan hajalla ja yksin kolmikuukautisen pojan kanssa. Avomieheni oli just joutunu vankilaan. Olin silloin 19 vuotta ja vauva oli uus asia.

Pelkäsin, miten mä jaksan yksin, kenelle juttelen... keneen mä turvaan... ” Siitä päivästä lähtien hän kävi Havukosken toimipisteessä melkein joka päivä parin kuukauden ajan. ”Mä sain jutella asioista ja yhdessä askarreltiin ja maalattiin...”

Tuosta ajasta on kulunut nyt reilu kolme vuotta, mutta Sanna muistaa sen elävästi: ”Tärkein juttu oli kuitenkin se, kun mä tulin silloin uskoon. Jeesus tuli mun elämäni. Siitä alkoi muutos. Kun mun elämässä oli kaikkein synkimmät olosuhteet, niin keskellä sitä kaikkee, mun sisällä oli kuitenkin semmonen

rauha ja ilo, että ei meinannut pysyä nahoissaan.” Työntekijän kautta Sanna oli löytänyt tiensä myös seurakuntaan, ja kun kysyin, millainen merkitys seurakunnalla on ollut, hän vastaa: ”Se on turvapaikka. Siellä on hyvä olla... ja on päässyt kasvamaan uskossa.” Sanna on käynyt seurakunnan järjestämässä Kasvuryhmässä viime syksystä lähtien, vaikka välillä kahden lapsen kanssa on ollut vaikea lähteä liikkeelle.

Pelosta ja vihasta vapauteen

”Mä olin aikaisemmin tosi si-doksissa moniin pimeisiin asioihin. Ryyppäsin tosi paljon 12-vuotiaasta lähtien ja olin kiinnostunut astrologiasta ja horoskoopeista ja spiritismistä ja kaikesta semmosesta. Etin kait jännitystä ja hyvää oloa niistä, mut kävi päinvastoin. Niistä tulikin hirveitä pelkoja elämään. Vasta kun annoin ihan koko elämän Jeesukselle, pääsin peloista ja vihasta vapaaksi.” Sanna miettii ja jatkaa: ”Oikeestaan viime

kesästä lähtien on tapahtunut tosi paljon mun elämässä. Vasta silloin mä uskalsin kertoa mun avomiehelle, että oon tullu uskoon, vaikka kyllä hän oli nähny mussa muutoksen ja oli joskus kysellykin, oonko tullu uskoon. Kesällä hänkin tuli sitten uskoon ja marraskuussa me mentiin naimisiin.” Elokuussa ja lokakuussa 2007 koko perhe osallistui Takaisin Elämään ry:n järjestämille leireille. Leirit ovat olleet Sannan mielestä heille erittäin tärkeitä: ”Sieltä saa niin paljon vahvistusta ja sit, kun oli ollu koko kesän vaan kaupungissa, niin oli ihana päästä luontoon.”

”Rukous on vahva juttu”

Sanna kertoo, että uskosta tulee ihmeellisellä tavalla voimia arkeen ja pitkää pinnaa lastenkin kanssa. ”Kun rukoilee koko sydämeästä, niin asiat alkaa hoitumaan ja siitä tulee voimaa”, hän kertoo. Sanna kertoo rukousvastauksista, joita hän on saanut: ”Rukous on vahva juttu. Viime syksyn leirillä rukoiltiin Jonnen puolesta, kun hän oli taas tosi kipeä. 0,5-vuotiaana hänellä todettiin infektiosta ja siitä lähtien hänelle oli annettava joka päivä astmalääkkeitä ja hän oli jatkuvasti sairaana, joka kuukausi. Välillä käytiin päivittäin lääkärissä ja vietiin ambulanssilla sairaalaan. Sen leirin jälkeen Jonnelle ei oo tarvinnu antaa kertaakaan astmalääkkeitä ja vasta äsken hän oli ekaa kertaa flunssassa ja sekin kesti vaan pari päivää. Yleensä yskä ja nuha meni heti keuhkoihin, mutta nyt ei. Kiitos Jeesukselle siitä!

Toinen rukousvastaus tuli, kun olin joutunut aikasemmin pesemään nyrkipyykkiä, kun ei ollu pesukonetta eikä rahaa aina pesutupaan, niin aloin rukoilla, et saisin pesukoneen, niin vähän aikaa sit me saatiin ihan uus pesukone 70 eurolla.”

”Nyrkit pysyy taskussa”

Haastattelua tehdessä myös Sannan isä on paikalla. Hän kertoo, että Sanna on muuttunut tosi paljon: ”Ei polta päreitä heti ja selviää elämän tilanteista. Usko on muuttanut parempaan suuntaan, nyrkit pysyy taskussa ja on iloinen ja tulee ihmisten kanssa toimeen, kun ei oo niin vihanen.” Sanna kertoo tulevaisuutensa näyttävän erilaiselta kuin ennen: ”Ei sitä ees aja-

tellu paljon, sitä eli vaan. Jeesukseen on hyvä rakentaa tulevaisuutta. Se on vahva pohja eikä horju. Oon iloinen, et oon päässyt jatkamaan opiskeluja ja pystyn keskittymään niihin paremmin kuin ennen, ja ootan, et pääsen töihin eikä tarvii enää käydä ’sossun luukulla’ ja et saan saan nimen kuntoon ja ajokortin... ja et lapset pääsee kristilliseen kouluun ja saatais koti, jossa vois asuu pysyvästi.”

Pyydän vielä Sannaa sanomaan jotain niille nuorille äideille, joilla on ehkä samanlainen tilanne, kuin hänellä on ollut. Sannan viesti on: ”Ei oo häpeä pyytää apua, kun ei jaks! Jokaisella on oikeus olla väsynyt. Anna Herralle se ”rinkka”, mitä kannat, ja pura sun sydämesi hänelle!”

ETSIJÄSTÄ LÖYTÄJÄKSI

Haastattelin nuorta miestä Koirukylän ytimeästä. Hänen nimensä on Jouni ja näin hän kertoo elämänsä hyvistä ja huonoista hetkistä:

”Voisi sanoa, että olen Suomesta kotoisin. Sen verran on tullut tätä maata kierrettyä. Vuonna 2005 muutin Vantaalle, jotta lukio tulisi käytyä

kunnolla loppuun. Tosin nyt koulu on tauolla, koska haluan ensin saada elämäni järjestykseen. Unelmani kuitenkin ovat yliopistossa tai ammattikorkeassa, jonne haluaisin päästä lukemaan tietojenkäsittelyä.”

Kuka minä olen?

Jouni hiljenee hetkeksi miettimään

uutta kysymystäni: ”Kuka on Jouni?” Sitten hän alkaa hymyillä ja aloittaa analyysinsä: ”Olen tuuliajolla ollut poika, joka on Herran avulla löytänyt uuden kurssin. Tuuliajon aikana on koettu useat myrskyt, mutta hengissä

jatkuu seuraavalle sivulle

jatkoa edelliseltä sivulta

on selvitty. Yksi hurjimmista myrskyistä oli, kun minut passitettiin kotoa koulukotiin. Myös ensimmäinen vuosi täällä Vantaalla meni aika sekavissa merkeissä. Tunsin, etten jaksa yksin ongelmieni kanssa. Minun täytyi saada apua.

Tuolloin hakeuduin Takaisin Elämään ry:n Paalupaikkaan, joka on samassa kerrostalossa kuin opiskelijakämppäni. Hain sieltä ymmärrystä ja tukea. Halusin kertoa jollekin huolistani, myös taloudenhoitoni kaipasi kipeästi apua. Onnekseni voin todeta, että sain enemmän kuin osasin odottaa!”

Suurten muutosten aikaa

Ennen kuin ehdin kysymään, että mitä tuo enemmän on, jatkaa Jouni innostuneesti: ”Se taisi olla lokamarraskuussa 2006, kun Toni Willo vei minut seurakunnan nuorteniltaan Pasilaan. Siellä illan päätteeksi kysyttiin, kuka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle. Silloin mut valtasi tunne, että nosta käsi. Menin salin etuosaan rukoiltavaksi ja seuraavasta viikosta muistan parhaiten sanoinkuvaamattoman rauhan tunteen. Takapakkia tuli siinä kohtaa, kun rahat eivät riittäneet Pasilassa käymiseen.”

Jouni on tuttu näky Takaisin Elämään ry:n Paalupaikalla ja ilokseni tiedän, ettei tarina pääty tähän. Jounista pystyy näkemään sen, että hän elää aivan uudenlaista elämää. Pyydän siis häntä kertomaan lisää.

”Siinä meni noin vuosi, kun etsin jälleen suuntaa elämääni. Sitten syksyllä 2007 turkasen pimeänä lokakuun iltana menin katsomaan hengellistä elokuvaa Koivukylän Kirnuun. Jokin siinä elokuvassa osui todella lujaa. Tuosta illasta alkoi uusi vaellukseni Jeesuksen kanssa. Ei kestänyt kauaa, kun löysin tieni Korson helluntai-seurakuntaan. Seurakunnasta löysin hengellisen kotini ja liityin sinne. Kasteella kävin tammikuussa 2008. Seurakunnasta olen löytänyt uusia ystäviä sekä mieluisan palvelutehtävän. Olen viikoittain Royal Rangers

Juha Lehtonen

-toiminnassa ja ehkäpä muitakin tehtäviä on tulossa esim. IT-osaamisen ansiosta.”

Katse eteenpäin

Vaiherikkaan elämän läpikäynyt nuorimies katselee valoisaan tulevaisuuteen. Jouni unelmoi asunnosta rauhallisella alueella, elämä olisi hyvä saada järjestykseen ja kyllähän se tyttöystäväkin olisi hieno asia – kunhan kaikki tapahtuu oikeassa aikataulussa. Moni asia on vielä epäselvää, mutta yksi asia näyttää varmalta: kesällä

2009 kutsuu jälleen valtion harmaat.

Lopuksi pyydän Jounilta terveiset lukijoille: ”Jos jostain sanotaan, että on inhimillisen avun ulkopuolella – siitä vasta alkavat Jumalan mahdollisuudet. Tuo rohkeasti kaikki murheesi Herran luokse, Hän tuo niihin parhaan ratkaisun. Itse sain mielenrauhani takaisin!”

Juha Lehtonen

P A A L U P A I K K A

...on kohtaamispaikka alle 29-vuotiaille nuorille.

Tarjoamme kahvia, pientä purtavaa, bilistä, netissä seikkailua, hyvää seuraa sekä asiantuntevaa neuvontaa ja tukea. Tervetuloa!

Paalupaikka löytyy koivukylä-havukoski alueen ytimestä, osoitteesta Rasinkatu 10.

Avoinna: ma 13-16
ke 13-16
to 13-16

www.takaisinelamaan.fi, puh. (09) 823 2433

ELÄMÄ ON ARVOKASTA - MUUTOS ON AINA MAHDOLLISTA - JOKAINEN ON TÄRKEÄ

LÄHIMMÄINEN

Kristillinen tv-työ

KAN tuottaa kahdesti viikossa TV7 kanavalle Lähimmäinen-nimistä ohjelmaa. KAN on mahdollistanut Samaria ry:lle ja Hämeen

Mokia ry:lle ohjelmaan myös omaa lähetyssaikaa. Takaisin Elämään ry tekee tiivistä yhteistyötä kaikkien näiden kolmen järjestön kanssa. KAN onkin pyytänyt järjestöämme ”Lähimmäinen-ohjelman tuotantotiimiin” tuottamaan omia ohjelmia TV7:lle. Teimme viime joulukuussa ensimmäisen ohjelmamme, joka näytettiin Tapaninpäivänä sekä useana muuna päivänä uusintalähetyksenä.

Selviytymiskertomuksia TV7 lähetyksiin?

Ohjelman hyvän palautteen johdosta Takaisin Elämään ry haluaisi osaltaan jatkaa ohjelmien tuottamista. Ihmisten selviytyminen päihteistä uskoontulon ja tuen avulla on voimakas todistus Jumalan hyvydestä. Ohjelman jälkeen saimme yhteydenottoja henkilöiltä, jotka ovat kiinni päihteissä tai tarvitsevat apua elämäänsä. Ohjelmalla oli erityisen hyvä motivoiva vaikutus. Tällaisia elämäkertomuksia maamme tarvitsee lisää luodakseen uskoa ja luottamusta Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Ohjelmien tuottaminen ja lähettäminen maksaa kuitenkin lähes tuhat euroa ohjelmalta. Mikäli Takaisin Elämään ry:n ystävät tai yhteistyökumppanit haluavat osallistua ohjelmien tuottamiseen, tekisimme selviytymiskertomuksia, ”takaisin elämään” -ohjelmia, noin neljästi vuodessa.

Yhteistyöstä lähimmäisen parhaaksi?

Takaisin Elämään ry etsii erityisesti yrityksiä, jotka lähtisivät yhteistyökumppaneiksi ohjelmien tuotta-

miseen ja nuorten tukemiseen. Yritys ja ihmiset työn takana kylväisivät konkreettista toivoa ja evankeliumin ilosanomaa suomalaisten sydämiin, eikä se jäisi huomiotta. Jeesus painotikin Matteuksen evankeliumissa: ”kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.” (Matt. 10:42)

Jos jo pelkän veden antaminen vanhurskaalle tuo palkkion, eikö elävän veden tarjoaminen nääntyvälle ole vieläkin palkittavampi teko? Sanoihan Jeesus samaisessa kappaleessa: ”Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.” (Matt. 10:41)

Jeesuksen kertomus viittaa mm. suunemilaiseen naiseen hänen ottaessaan profeetta Elisaa kotiinsa. Tämä teko toi hänen elämäänsä siunauksia, jollaisia hän ei olisi kokenut ilman profeetan tehtävään osallistumista (2. Kun. 4:8–37). Toisessa kertomuksessa Sarpatin leski elätti profeetta Elisaa suuressa köyhyydessäänkin. Ilman uskon tekoa ja laupeutta hän ei olisi päässyt osalliseksi siunauksiin, jollaisia hän koki profeetan työkumppanina (1. Kun. 17:10–24). Raamattu on täynnä kertomuksia siitä, kuinka antaessaan saa, ei pelkästään tässä ajassa vaan myös tulevassa maailmassa. Tämän vuoksi onkin järkevää tukea etsiviä, uskossaan heikkoja ja tahoja, jotka mahdollistavat ihmisten selviytymisen ”takaisin elämään”. Pyydämme sinua, lähde sinäkin kylvämään peltoon, joka antaa hyvän sadon!

”Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa.” (Snl. 19:17)

Mika Niikko
toiminnanjohtaja

Takaisin Elämään

-yhdistyksen

toiminta-ajatus

Kokonaisvaltaisen erityisnuorisotyön lähtökohtana kristilliset arvot.

Yhdistyksen korjaava erityisnuorisotyö sisältää tukiohjelmia ja tukihenkilötyötä mm. päihdelaitoksen, vankilan tai muun kuntoutusjakson jälkeiseen arkeen.

Etsivään- ja ennaltaehkäisevään nuorisotyöhön kuuluu katupartiointia, palveluohjausta, nuorisokahvilatoimintaa sekä elintarvikeapua.

Yhdistys tekee myös maahanmuuttaja- ja humanitääristä avustustyötä.

FIGHT OR DIE

Elokuva kertoo hyvän ja pahan välisestä taistelusta niin tässä näkyvässä kuin näkymättömässäkin maailmassa. Elokuva valmistuu vuoden 2008 aikana
www.fightordiemovie.info

Palautus:

Takaisin Elämään ry
PL 70, 01451 Vantaa

Y-tunnus: 1611377-1
Rek.Nro 179.822

HUOM! Muista ilmoittaa meille uusi osoitteesi!

NUORISOTYÖSSÄ MUKANA

Takaisin Elämään ry

Puhelinsoittosi tuotto käytetään lyhentämättömänä Suomen vaikeimmassa asemassa olevien päihdenuorten tukemiseen. (Nuoret jotka eivät saa sosiaalitoimen sitoumusta tukiohjelman pääsemiseksi)

0600 12 112

puhelun hinta 10,10 eur/puh. + pvm.

ETSITKÖ

OMAA TAI SIOJITUSASUNTOA TAI
OLETKO MYYMÄSSÄ OMAASI?

www.busines.putteri.fi kotisivuilta löydät myynnistä mm. Vantaalla 7 h ok-talo, yksiö, kaksio ja 5 ha tontti Espoossa. Mikäli olet myymässä asuntoasi, kauttamme useita tunnettuja välitysliikkeitä käytettävissäsi, valmiiksi tingittyyn hintaan! Kiinteistövälittäjät tilittävät Takaisin Elämään ry:n nuorisotyöhön välityspalkkiosta 15-50% joten laita asuntosi myyntiin kauttamme haluamallesi välitysliikkeelle ja olet konkreettisesti nuorisotyössä mukana! Lue lisää kotisivuilta!

www.busines.putteri.fi

TakuuSähkö Oy

Uranuksentie 6
01480 Vantaa
puh. 010 778 4300
fax 010 778 4309

takuusahko@takuusahko.fi
www.takuusahko.fi

SUUNNITTELU, URAKOINTI
JA ASENNUKSET

JULKAISIJA

Takaisin Elämään ry

TOIMINNANJOHTAJA

Mika Niikko, 044 287 5550
mika.niikko@takaisinelamaan.fi

TAITTO JA ULKOASU

Mainosyksikkö Ky • Kimmo Kestilä

PAINOPAIKKA

Myllykummun työkeskus • 2008

ILMOITUSMYyntI

Mika Niikko, 044 287 5550
ilmoitushinnat alkaen 60 euroa

TOIMIPISTEET

Kontaktipiste - Paalupaikka

Rasinkatu 10, Vantaa (Koivukylä)
Puh. (09) 823 2433

Paalupaikka - Riihimäki, Kauppakatu 5-7
Puh. 044 287 5551

Ystäväsilta-olohuone

Harustie 7 D, Helsinki (Rastila)

INTERNET

www.takaisinelamaan.fi

SÄHKÖPOSTI

info@takaisinelamaan.fi
(henkilökohtainen)
etunimi.sukunimi@takaisinelamaan.fi

POSTIOSOITE

PL 70, 01451 Vantaa

Leikkaa irti

Saajan
tilinumero
Mottagarens
kontonummer

Sampo 800019-70938982

Saaja
Mottagare

Takaisin Elämään ry

PL 70, 01451 Vantaa, puh. (09) 823 2433
Y-tunnus 1611377-1

Maksaja
Betalar

Allekirjoitus
Underskrift

Tilitä nro
Från konto nr

TILISIIRTO GIRERING

Vain kotimaan maksuliikenteessä
Endast för inrikesbetalningsförmedling

Kannatusjäsenmaksu 2008, (20 €) 16117

Kiireisin tarve 16120

Varhaisnuorisotyö 16133

(Huom! Käytä aina viitenumeroa!)

- Kiitos kannatuksesta -

Rahankeräyslupanumero: ESLH - OKU 216A

Viitenro
Ref.nr

Eräpäivä
Förf.dag

Euro